

# Wacław Makowski



<b>Official Number</b>	76688
<b>Rank</b>	polski: płk pil./300 DB, HQ BC, HQ TC/ brytyjski: G/C
<b>Date of birth</b>	1897-10-30
<b>Date of death</b>	1986-06-11
<b>Cemetery</b>	Newark-Upon-Trent Cemetery <b>Wsp.</b> 53.068516, -0.798425
<b>Grave</b>	Sekcja SLP PGS 310
<b>Photo of grave</b>	A photograph of a grey granite gravestone for Wacław Makowski. The stone is rectangular with a rounded top and features a coat of arms at the top. The inscription on the stone reads: "POLSKO-BRYTYJSKI WACŁAW MAKOWSKI WALKI WIELKIEJ 300 DZ. WINDSOR 50.10.1971 - 11.06.1986". The stone is set in a cemetery with a fence and trees in the background.
<b>Country</b>	Wielka Brytania
<b>Period</b>	Okres powojenny

**Source**

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: Krzysztof Mruk

Info. i zdj.: [pl.wikipedia.org/wiki/Wacław\\_Makowski\\_\(lotnik\)](http://pl.wikipedia.org/wiki/Wacław_Makowski_(lotnik))

Wacław Makowski przyszedł na świat poza granicami Polski w Rosji 30 października 1897 r. Tego samego roku kiedy wybuchła I wojna światowa rozpoczął studia w Kijowie. Działał w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej. W drugim roku wojny otrzymał powołanie do armii rosyjskiej. W grudniu 1918 r. znalazł się w Warszawie. Rok później wstąpił do odradzającego się Wojska Polskiego. Został skierowany do Wojskowej Szkoły Lotniczej. Szkoła miała siedzibę w syrenim grodzie. Tak przy okazji będąc w armii rosyjskiej służył w piechocie i wojskach kolejowych. Na początku maja został przeniesiony do Niższej Szkoły Pilotów ( Kraków ) Będąc pilotem miał przydział do Oficerskiej Szkoły Obserwatorów Lotniczych. Na jesieni 1919 r. został przeniesiony do 11. Eskadry Wywiadowczej. Tu czasowo pełnił obowiązki dowódcy eskadry. Razem z nią brał udział w przywracaniu Polsce Po pewnym czasie trafił do 1. Eskadry Wywiadowczej, W tej został szefem pilotów, następnie dowódcą. W 1921 r. otrzymał przeniesienie do stolicy. W czasie plebiscytu na Śląsku na pokładzie samolotu przerzucał na Śląsk ludzi i ulotki. Wrócił do przerwanych studiów. Studiował na Politechnice Lwowskiej. W 1922 r. rozpoczął studia we Francji ( École Supérieure d'Aéronautique ). Dwa lata później był oficerem inspekcji technicznej, pilotem doświadczalnym i szefem kontroli technicznej. W 1925 r. był jednym z tych którzy drogą powietrzną przeprowadzili z Francji samoloty przeznaczone dla naszego wojska. W tym czasie awansował na stopień kapitana. Nie brakowało go Locie Okrężnym Małej Ententy i Polski. W sierpniu 1928 r. wziął udział w zlocie gwiazdzistym do stolicy Francji. Startował do lotu Poznań - Barcelona. Na początku 1930 r. będąc w stopniu majora został zdemobilizowany. Zdemobilizowany znalazł się w lotnictwie cywilnym.

Przez dziewięć lat ( 1930 ? 1939 ) był dyrektorem naczelnym Polskich Linii Lotniczych LOT. W tym czasie ( 1934 ) siedząc za sterami RWD ? 5 odbył lot okrężny w Europie i Afryce. Lot miał na celu ustalenie warunków organizacyjnych i technicznych Challenge-u. Przebywał także w Moskwie jako członek delegacji mającej podpisać umowę lotniczą z ZSRR. Na początku 1939 roku został powołany do Wojska Polskiego. Jednocześnie awansował na stopień podpułkownika. Czas był dla Polski niezwykle gorący. W kwietniu został zastępcą do spraw technicznych dowódcy lotnictwa. W czerwcu był w Wielkiej Brytanii razem z misją mającą od Brytyjczyków nabyć dla naszego lotnictwa samoloty. Podczas pamiętnego wojennego września ( to już II wojna światowa )1939 roku ewakuował się do Rumunii. W październiku 1939 r. był już w Wielkiej Brytanii. Teraz tu na Wyspie Ostatniej Nadziei rozpoczął kurs pilotażu w Imperial Central Flying School w Upavon. Po jego ukończeniu przeszedł następny. Tym razem był to kurs strzelecki. Wacław brał udział w organizowaniu pierwszego polskiego dywizjonu bombowego w Wielkiej Brytanii. Tym był ( 300. dywizjon bombowy im. ?Ziemi Mazowieckiej". Od 1 lipca 1940 do 18 lipca 1941 roku dowodził nim. Następnie objął stanowisko dowódcy Stacji Bombowej Lindholm. Był polskim oficerem łącznikowym przy Bomber Command. W 1943 r. był oficerem łącznikowym w Transport Command. Rok później został mianowany dowódcą Polskiej Bazy Lotnictwa Transportowego. Po zakończeniu wojny światowej i rozwiązaniu bazy zajmował

się przysposobieniem personelu lotniczego do życia cywilnego. Do nowej Polski nie wrócił. W latach 1946-1948 był prezesem Samopomocy Lotników Polskich. Z Wielkiej Brytanii wyjechał do Kanady. W pierwszej połowie lat 50 tych został doradcą do spraw lotnictwa cywilnego w Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego. Opuścił stanowisko w drugiej połowie lat 60-tych. Zmarł w Bostonie 11 czerwca 1986 r.

Konrad RYDOŁOWSKI